DOMSTOLENS DOM

22. november 2001 *

I sag C-451/98,

Antillean Rice Mills NV, Bonaire (De Nederlandske Antiller), ved advocaten W. Knibbeler og K.J. Defares, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

støttet af

Kongeriget Nederlandene ved M.A. Fierstra, som befuldmægtiget,

intervenient,

* Processprog: nederlandsk.

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved R. Torrent, J. Hüber og G. Houttuin, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

støttet af

Kongeriget Spanien ved L. Pérez de Ayala Becerril, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

Den Franske Republik ved K. Rispal-Bellanger og C. Chavance, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

Den Italienske Republik ved U. Leanza, som befuldmægtiget, bistået af avvocatessa dello Stato F. Quadri, og med valgt adresse i Luxembourg,

og

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved T. van Rijn, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 304/97 af 17. februar 1997 om beskyttelsesforanstaltninger mod indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 51, s. 1),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann og F. Macken (refererende dommer) samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen og V. Skouris,

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der i retsmødet den 7. november 2000 er afgivet mundtlige indlæg af Antillean Rice Mills NV ved W. Knibbeler, af Kongeriget Nederlandene ved M.A. Fierstra, af Rådet ved G. Houttuin, af Kongeriget Spanien ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget, af Den Italienske Republik ved F. Quadri og af Kommissionen ved T. van Rijn,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 13. marts 2001,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 27. februar 1997 og registreret under nr. T-41/97 har Antillean Rice Mills NV (herefter »ARM«) i medfør af EF-traktatens artikel 173, stk. 4 (efter ændring nu artikel 230, stk. 4, EF), nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 304/97 af 17. februar 1997 om beskyttelsesforanstaltninger mod indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 51, s. 1).

2 Ved kendelse af 15. maj 1997 fik Kongeriget Nederlandene tilladelse til at intervenere til støtte for de af ARM nedlagte påstande. Ved kendelser af 15. maj, 5. august og 5. september 1997 fik Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilladelse til at intervenere til støtte for de af Rådet for Den Europæiske Union nedlagte påstande.

3 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 17. marts 1997, registreret under nr. C-110/97, har Kongeriget Nederlandene ligeledes nedlagt påstand om annullation af forordning nr. 304/97.

4 Da genstanden for både sag T-41/97 og sag C-110/97 er annullation af forordning nr. 304/97, har Retten ved kendelse af 16. november 1998 i henhold til artikel 47, stk. 3, i EF-statutten for Domstolen og artikel 80 i Rettens procesreglement besluttet at erklære sig inkompetent i sag T-41/97 til fordel for Domstolen.

De relevante retsregler

EF-traktaten

5 Ifølge EF-traktatens artikel 3, litra r) [efter ændring nu artikel 3, stk. 1, litra s), EF], skal Fællesskabets virke indebære associering af de oversøiske lande og territorier (herefter »OLT«) med henblik på at forøge samhandelen og på at fremme den økonomiske og sociale udvikling i fællesskab.

6 EF-traktatens artikel 227, stk. 3 (efter ændring nu artikel 299, stk. 3, EF), bestemmer, at på de OLT, der er opregnet i EF-traktatens bilag IV (efter ændring nu bilag II EF), anvendes den associeringsordning, som er nærmere fastlagt i traktatens fjerde del. De Nederlandske Antiller er nævnt i dette bilag.

7 EF-traktatens fjerde del, der har titlen »De oversøiske landes og territoriers associering«, omfatter bl.a. artikel 131 (efter ændring nu artikel 182 EF), 132 (nu artikel 183 EF), 133 (efter ændring nu artikel 184 EF), 134 (nu artikel 185 EF) og 136 (efter ændring nu artikel 187 EF).

8 Ifølge traktatens artikel 131, stk. 2 og 3, har associeringen af OLT med Det Europæiske Fællesskab til formål at fremme den økonomiske og sociale udvikling i OLT og at oprette nære økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed. I overensstemmelse med principperne i EF-traktatens præambel skal associeringen først og fremmest åbne mulighed for at tjene befolkningernes interesser i OLT og øge deres velstand for herved at lede dem frem til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, som de tilstræber.

9 Traktatens artikel 132, stk. 1, bestemmer, at medlemsstaterne i deres samhandel med OLT anvender samme regler, som de i henhold til traktaten anvender indbyrdes.

10 Ifølge traktatens artikel 133, stk. 1, nyder varer med oprindelse i OLT ved indførsel til medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

11 Det bestemmes i traktatens artikel 134, at såfremt toldsatsernes niveau for varer hidrørende fra et tredjeland ved indførsel til et OLT, når bestemmelserne i artikel 133, stk. 1, finder anvendelse, vil kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en medlemsstat, kan denne begære, at Kommissionen foreslår de øvrige medlemsstater nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne situation.

12 Traktatens artikel 136 bestemmer, at Rådet med udgangspunkt i de opnåede resultater som led i associeringen mellem OLT og Fællesskabet og på grundlag af de principper, der er nedfældet i traktaten, enstemmigt vedtager bestemmelserne om de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved OLT's associering med Fællesskabet.

Afgørelse 91/482/EØF

13 Med hjemmel i traktatens artikel 136 traf Rådet den 25. juli 1991 afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1, herefter »OLT-afgørelsen«).

14 I medfør af OLT-afgørelsens artikel 101, stk. 1, fritages varer med oprindelse i OLT ved indførsel i Fællesskabet for told og afgifter med tilsvarende virkning.

15 Det bestemmes i artikel 6, stk. 2, i OLT-afgørelsens bilag II, at såfremt varer, der fuldt ud er fremstillet i Fællesskabet eller i AVS-staterne (stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet), bearbejdes eller forarbejdes i OLT, anses de for værende fuldt ud fremstillet i OLT.

16 Som en undtagelse fra det i artikel 101, stk. 1, fastslåede princip bemyndiger OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1, Kommissionen til at træffe de fornødne beskyttelsesforanstaltninger, »såfremt anvendelsen af denne afgørelse medfører alvorlige forstyrrelser i en erhvervssektor i Fællesskabet eller i en eller flere medlemsstater eller bringer disses finansielle stabilitet udadtil i fare, eller såfremt der opstår vanskeligheder, der vil kunne medføre en forringelse af situationen i en erhvervssektor inden for Fællesskabet eller i en af dettes regioner«.

17 Ifølge artikel 109, stk. 2, skal der ved anvendelsen af stk. 1 fortrinsvis vælges foranstaltninger, som bringer mindst mulig forstyrrelse i associeringens og Fællesskabets funktion. Disse foranstaltninger må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de opståede vanskeligheder.

18 Ifølge artikel 1, stk. 5 og 7, i OLT-afgørelsens bilag IV kan enhver medlemsstat indbringe Kommissionens afgørelse om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage fra dagen for meddelelsen af afgørelsen. I dette tilfælde kan Rådet med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på tyve arbejdsdage.

Forordning (EF) nr. 21/97

19 Den 29. november og den 10. december 1996 anmodede den italienske og den spanske regering Kommissionen om at indføre beskyttelsesforanstaltninger over for ris med oprindelse i OLT.

20 Med hjemmel i OLT-afgørelsens artikel 109 har Kommissionen udstedt forordning (EF) nr. 21/97 af 8. januar 1997 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 5, s. 24).

21 Ved artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 21/97 blev der indført et toldkontingent for indførsel af ris med oprindelse i OLT henhørende under KN-kode 1006 med toldfritagelse på indtil 4 594 tons ris med oprindelse på Montserrat, 1 328 tons ris med oprindelse på Turks- og Caicosøerne og 36 728 tons ris med oprindelse i andre OLT.

22 Forordning nr. 21/97 anvendtes ifølge artikel 7, stk. 2, fra den 1. januar til den 30. april 1997.

23 Det Forenede Kongeriges regering indbragte dernæst i henhold til artikel 1, stk. 5, i OLT-afgørelsens bilag IV forordning nr. 21/97 for Rådet og anmodede det om at forhøje det kontingent, der var tildelt Montserrat og Turks- og Caicosøerne.

24 Ved skrivelse af 21. januar 1997 tilkendegav den nederlandske regering ligeledes, at den modsatte sig forordning nr. 21/97, og opfordrede Rådet til at træffe anden afgørelse.

Forordning nr. 304/97

25 Den 17. februar 1997 udstedte Rådet forordning nr. 304/97, som ifølge artikel 7, stk. 1, ophæver forordning nr. 21/97.

26 I det væsentlige adskiller Rådets forordning sig kun fra Kommissionens på et enkelt punkt, nemlig størrelsen af det kontingent, der er fastsat for Montserrat og Turks- og Caicosøerne.

27 Artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 304/97 bestemmer følgende:

»Indførsel til Fællesskabet af ris henhørende under KN-kode 1006 med oprindelse i OLT med toldfritagelse begrænses i perioden 1. januar til 30. april 1997 til følgende mængder udtrykt som afskallet ris:

a) 8 000 tons ris med oprindelse på Montserrat og Turks- og Caicosøerne fordelt således:

— 4 594 tons med oprindelse i Montserrat, og

— 3 406 tons med oprindelse i Montserrat eller Turks- og Caicosøerne

b) 36 728 tons ris med oprindelse i andre OLT.«

28 Forordning nr. 304/97 anvendtes i henhold til artikel 8, stk. 2, fra den 1.januar til den 30. april 1997, bortset fra artikel 1, stk. 1, litra a), andet led, som først blev anvendt fra forordningens ikrafttræden den 21. februar 1997, datoen for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Fællesskabets rismarked

29 Der sondres mellem ris af japonica-typen og ris af indica-typen.

30 I Fællesskabet er de risproducerende lande i det væsentlige Frankrig, Spanien og Italien. Ca. 80% af den ris, der produceres i Fællesskabet, er japonica-ris, og 20% er indica-ris. Japonica-ris bruges især i de sydlige medlemsstater, mens indica-ris navnlig bruges i de nordlige medlemsstater.

31 Fællesskabet har en overskudsproduktion af japonica-ris og er totalt eksportør af denne rissort. Derimod producerer det ikke indica-ris i tilstrækkeligt omfang til at dække sine egne behov og er totalt importør af denne rissort.

32 Risen skal forarbejdes for at kunne anvendes som levnedsmiddel. Efter høsten afskalles risen, hvorefter den slibes i flere omgange.

33 Normalt sondres mellem fire forarbejdningstrin:

— Uafskallet ris: Dette er risen, som den høstes, og hvor den endnu er uegnet som levnedsmiddel.

— Afskallet ris (også betegnet »brown rice«): Skallerne er fjernet fra denne ris, der kan anvendes som levnedsmiddel, men som også kan forarbejdes yderligere.

— Delvis sleben ris (også betegnet delvis poleret ris): Ris, hvorfra en del af sølvhinderne er fjernet. Denne ris er et halvfabrikata, der normalt sælges med henblik på at blive forarbejdet og ikke med henblik på forbrug.

— Sleben ris (også betegnet poleret ris): Færdigforarbejdet ris, hvorfra skallerne og sølvhinderne er helt fjernet.

34 Fællesskabet producerer kun sleben ris, mens De Nederlandske Antiller kun producerer delvis sleben ris. Den delvis slebne ris med oprindelse i De Nederlandske Antiller må derfor underkastes en endelig bearbejdning for at kunne anvendes som levnedsmiddel i Fællesskabet.

35 Et halvt dusin virksomheder, der er etableret i De Nederlandske Antiller, heriblandt ARM, forarbejder dér afskallet ris med oprindelse i Surinam og Guyana til delvis sleben ris.

36 Denne forarbejdning er tilstrækkelig til at give denne ris status som ris med oprindelse i OLT ifølge bestemmelserne i OLT-afgørelsens bilag II.

37 Siden 1992 har ARM udført den slebne ris, som selskabet producerer, til Fællesskabet, hvor det sælger den til risvirksomheder, der forarbejder den til sleben ris. Denne ris er af indica-typen.

Søgsmålet

38 ARM, støttet af Kongeriget Nederlandene, har nedlagt påstand om annullation af forordning nr. 304/97 og om, at Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

39 Under søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig fire anbringender, henholdsvis tilsidesættelse af traktatens artikel 133, stk. 1, og OLT-afgørelsens artikel 101, stk. 1, tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1, tilsidesættelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 2, og endelig tilsidesættelse af princippet om omhu ved udarbejdelsen af retsakter og af EF-traktatens artikel 190 (nu artikel 253 EF).

40 Rådet har nedlagt påstand om afvisning af annullationssøgsmålet vedrørende forordning nr. 304/97, subsidiært om frifindelse, og om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

41 Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Kommissionen har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært om frifindelse, og om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

42 Ifølge traktatens artikel 173, stk. 4, kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som, skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

43 Eftersom forordning nr. 304/97 ikke er en beslutning, der er rettet til sagsøgeren i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand, skal det undersøges, om den udgør en

almengyldig retsakt, eller om den må betragtes som en beslutning, der er udfærdiget i form af en forordning. Ved afgørelsen af, om en retsakt har generel rækkevidde, skal der tages stilling til dens beskaffenhed og de retsvirkninger, den er tænkt at skulle have eller faktisk har (dom af 6.10.1982, sag 307/81, Alusuisse Italia mod Rådet og Kommissionen, Sml. s. 3463, præmis 8).

44 Vedrørende den foreliggende sag bemærkes, at da Rådet udstedte forordning nr. 304/97, fastsatte det foranstaltninger af generelt indhold, der uden forskel finder anvendelse på indførsel af ris med oprindelse i alle OLT.

45 Følgelig har forordning nr. 304/97 efter sin art generel rækkevidde og udgør ikke en beslutning i EF-traktatens artikel 189's forstand (nu artikel 249 EF).

46 Det skal imidlertid undersøges, om sagsøgeren, uanset denne forordnings generelle rækkevidde, alligevel kan betragtes som umiddelbart og individuelt berørt af denne. Den omstændighed, at en retsakt har almengyldig karakter, udelukker således ikke, at visse erhvervsdrivende vil kunne være umiddelbart og individuelt berørt af den (jf. dom af 18.5.1994, sag C-309/89, Codorníu mod Rådet, Sml. I, s. 1853, præmis 19).

47 Med hensyn til spørgsmålet, om ARM er individuelt berørt af forordning nr. 304/97, har sagsøgeren og den nederlandske regering gjort gældende, at ARM er en berørt virksomhed som omhandlet i Rettens dom af 14. september 1995 (forenede sager T-480/93 og T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2305), for så vidt virksomheden tilhører en begrænset gruppe af erhvervsdrivende, hvis retsstilling berøres på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på samme måde som en adressat.

48 Derimod har såvel Rådet som Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Kommissionen bestridt, at ARM skulle være individuelt berørt af forordning nr. 304/97. Hvad navnlig angår Rettens dom i sagen Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen har Rådet fremhævet, at Retten ikke udtrykkeligt har udtalt sig om spørgsmålet, om ARM i denne sag var individuelt berørt. Retten har ikke fastslået, at ARM faktisk indtog en stilling som berørt virksomhed i den betydning, der præciseres i den nævnte doms præmis 73 og 74.

49 Det bemærkes først, som Domstolen har præciseret gentagne gange (jf. bl.a. dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. s. 411, på s. 414, org.ref.: Rec. s. 197, på s. 223, og kendelse af 21.6.1993, sag C-276/93, Chiquita Banana m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 3345, præmis 9), at det er en betingelse for, at fysiske eller juridiske personer kan anses for individuelt berørt, at de rammes i deres retsstilling på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som en adressat.

50 Hvad for det første angår de egenskaber, som er særlige for ARM, har selskabet, støttet af den nederlandske regering, gjort gældende, at det som eksportør af ris fra De Nederlandske Antiller udelukkende beskæftiger sig med at udføre ris til Fællesskabet. Følgelig medfører beskyttelsesforanstaltningerne i henhold til forordning nr. 304/97 uundgåeligt, at dets aktiviteter ophører.

51 Hertil bemærkes, at sagsøgeren kun er berørt af forordning nr. 304/97 i sin egenskab af eksportør af ris til Fællesskabet. Der er tale om en handelsaktivitet, som på et hvilket som helst tidspunkt kan udøves af en hvilken som helst virksomhed. Denne forordning berører kun sagsøgeren på grund af dennes objektive egenskab af erhvervsdrivende, der virker inden for handel med ris fra OLT, ligesom enhver anden erhvervsdrivende, der befinder sig i samme situation.

Selskabets egenskab af riseksportør eller endog eksportør og forhandler af ris fra OLT til Fællesskabet er derfor ikke i sig selv tilstrækkelig til, at det kan godtgøre, at det er individuelt berørt af forordning nr. 304/97 (jf. hertil ligeledes dom af 17.1.1985, sag 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 207, præmis 14, og kendelsen i sagen Chiquita Banana m.fl. mod Rådet, præmis 12, samt kendelse af 23.11.1995, sag C-10/95 P, Asocarne mod Rådet, Sml. I, s. 4149, præmis 42).

52 Selv om det i dette tilfælde fremgår af sagen, at der kun er seks eller syv virksomheder på det marked, som forordning nr. 304/97 angår, bemærkes, at den omstændighed, at det er muligt med større eller mindre nøjagtighed at fastlægge antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, som en foranstaltning finder anvendelse på, ikke indebærer, at de pågældende retssubjekter må anses for individuelt berørt af foranstaltningen, når det kan fastslås, at denne retsvirkning som grundlag har objektive retlige eller faktiske kriterier, som er opstillet i den pågældende retsakt (jf. bl.a. kendelse af 24.5.1993, sag C-131/92, Arnaud m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 2573, præmis 13, og i sagen Chiquita Banana m.fl. mod Rådet, præmis 8).

53 Desuden kan ARM ikke med rette hævde, at beskyttelsesforanstaltningerne har medført, at selskabets aktiviteter, som helt er koncentreret om eksport af ris til Fællesskabet, helt er ophørt. Som Retten allerede har udtalt i kendelsen i sagen om foreløbige forholdsregler af 21. marts 1997 (sag T-41/97 R, Antillean Rice Mills mod Rådet, Sml. II, s. 447, præmis 49), og som Kommissionen har henvist til i sit indlæg, har sagsøgeren i de første tre måneder af 1997 eksporteret ca. 12 000 tons ris til Fællesskabet. Sammenlignet med de 68 186 tons, som ARM erklærer at have eksporteret i 1996, viser eksporten for første kvartal af 1997 kun et fald i eksportaktiviteten. Dette fald kan i øvrigt ikke fuldt ud tilskrives beskyttelsesforanstaltningerne, da ARM som nævnt i nærværende doms præmis 65 sammen med sine kunder har kunnet gøre det nødvendige for at opnå importlicenser, før beskyttelsesforanstaltningerne trådte i kraft. Endelig kan ARM ikke uden at modsige sig selv både hævde, at selskabet er blevet tvunget af beskyttelsesforanstaltningerne til at ophøre med sin virksomhed, og erklære, at det udøver 10% af sin virksomhed på det lokale marked.

54 Under disse omstændigheder er det ikke bevist, at forordning nr. 304/97 har haft alvorlige følger for sagsøgeren til forskel fra enhver anden erhvervsdrivende, der driver virksomhed med forhandling af ris fra OLT, og heller ikke, at sagsøgeren er blevet ramt af de pågældende beskyttelsesforanstaltninger på grund af egenskaber, der adskiller denne fra enhver anden erhvervsdrivende, som også er omfattet af forordning nr. 304/97.

55 ARM har følgelig ikke godtgjort, at selskabet er individuelt berørt af forordning nr. 304/97 på grund af særlige egenskaber.

56 Hvad for det andet angår spørgsmålet, om ARM befinder sig i en faktisk situation, der adskiller selskabet fra alle andre og individualiserer det på lignende måde som en adressat, har ARM og den nederlandske regering gjort gældende, at ARM før vedtagelsen af forordning nr. 304/97 havde indgået forskellige kontrakter om salg af delvis sleben ris med kunder etableret i Fællesskabet. Disse kontrakter kunne ikke opfyldes på grund af de beskyttelsesforanstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 304/97. Desuden har selskabet gjort gældende, at for at opfylde disse kontrakter havde det indkøbt afskallet ris i Surinam og indgået befragtningsaftaler på sædvanlige betingelser for at få denne ris fragtet til De Nederlandske Antiller. Opfyldelsen af disse kontrakter er blevet forhindret, og de nævnte befragtningsaftaler er blevet forstyrret på grund af beskyttelsesforanstaltningerne i henhold til forordning nr. 304/97. ARM og den nederlandske regering er af den opfattelse, at sagsøgerens individuelle interesser under disse betingelser er blevet berørt af den nævnte forordning. ARM og den nederlandske regering har endelig anført, at Kommissionen og Rådet havde kendskab til ARM's særlige situation, før beskyttelsesforanstaltningerne blev truffet.

57 Det bemærkes, at den omstændighed, at Rådet eller Kommissionen i medfør af særlige bestemmelser er forpligtet til at tage hensyn til følgerne af den retsakt, som de påtænker at vedtage, for visse personers situation, kan være egnet til at individualisere disse (jf. i denne retning dommen i sagen Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen, præmis 28 og 31, og dom af 11.2.1999, sag C-390/95 P, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 769, præmis 25).

58 Herved bemærkes, at når Kommissionen påtænker at træffe beskyttelsesforanstaltninger med hjemmel i OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 1, skal den, for så vidt som omstændighederne konkret ikke er til hinder derfor, tilvejebringe oplysninger om de skadelige virkninger, som dens beslutning muligvis kan have for det pågældende OLT's økonomi såvel som for de berørte virksomheder (jf. dommen i sagen Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, præmis 25).

59 Forordning nr. 304/97 blev vedtaget med hjemmel i artikel 1, stk. 5-7, i OLT-afgørelsens bilag IV, og Rådet var derfor også forpligtet til at tage hensyn til de konsekvenser, som de påtænkte beskyttelsesforanstaltninger kunne have for de pågældende OLT og for de berørte virksomheder.

60 Det fremgår imidlertid af dommen i sagen Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen, at konstateringen af denne forpligtelse ikke er tilstrækkelig til at bevise, at disse OLT og disse virksomheder er individuelt berørt af disse foranstaltninger i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand.

61 Efter at Domstolen således i den nævnte doms præmis 28 havde fastslået, at Kommissionen var forpligtet til at tilvejebringe oplysninger vedrørende de skadelige virkninger, som dens beslutning muligvis kunne have for den pågældende medlemsstats økonomi såvel som for de berørte virksomheder, antog den på ingen måde blot på grundlag af denne konstatering, at alle de berørte virksomheder var individuelt berørt i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand. Den fandt tværtimod, at kun de virksomheder, der allerede havde indgået kontrakter med opfyldelsestermin inden for den periode, hvor den omtvistede beslutning var gældende, og hvis opfyldelse helt eller delvis blev forhindret af denne, var individuelt berørt i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand (jf. dommen i sagen Piraiki-Patraiki m.fl. mod Kommissionen, præmis 28, 31 og 32).

62 Det følger af det anførte, at konstateringen af, at Rådet, for så vidt som omstændighederne ikke var til hinder derfor, på tidspunktet for vedtagelsen af forordning nr. 304/97 skulle tage hensyn til de skadelige virkninger, som denne forordning muligvis kunne have for de pågældende OLT's økonomi såvel som for de berørte virksomheder, på ingen måde fritager sagsøgeren fra kravet om, at denne skal bevise, at forordningen rammer sagsøgeren på grund af en faktisk situation, der adskiller denne fra alle andre.

63 Sagsøgeren og den nederlandske regering har i denne forbindelse påberåbt sig en række omstændigheder, som er nævnt i nærværende doms præmis 56. Sagsøgeren har, før forordning nr. 304/97 trådte i kraft, indgået kontrakter med kunder etableret i Fællesskabet. Disse kontrakter har ikke kunnet opfyldes på grund af de beskyttelsesforanstaltninger, der blev indført ved forordning nr. 304/97.

64 Det fremgår faktisk af dokumenter fremlagt af sagsøgeren under sagens behandling, at der blev indgået to kontrakter den 17. december 1996.

65 Forordning nr. 304/97 trådte i kraft den 1. januar 1997. Det fremgår imidlertid af dens artikel 1, stk. 3, at ansøgninger om importlicenser, der blev indgivet indtil den 3. januar 1997, ikke var omfattet af beskyttelsesforanstaltningerne. Der er således forløbet mere end 14 dage mellem underskrivelsen af kontrakterne og beskyttelsesforanstaltningernes ikrafttræden. ARM, som var klar over, at disse foranstaltningers indførelse var umiddelbart forestående, kunne meget vel sammen med sine kunder have gjort det nødvendige for at opnå importlicenser. Kommissionen har i øvrigt under den mundtlige forhandling påpeget, at før beskyttelsesforanstaltningerne fik virkning, var udstedelsen af importlicenser steget meget betydeligt i december 1996.

66 ARM kan følgelig ikke med rette under henvisning til disse kontrakter gøre gældende, at selskabet på grund af dem befandt sig i en faktisk situation med hensyn til beskyttelsesforanstaltningerne, der kunne adskille det fra alle andre. Af samme grunde kan det heller ikke påberåbe sig de forsynings- og befragtningskontrakter, der blev indgået i august 1996, angiveligt for at kunne opfylde kontrakterne af 17. december 1996, da opfyldelsen af de førstnævnte afhang af de sidstnævnte.

67 Det følger af det foregående i sin helhed, at ARM ikke har godtgjort, at selskabet er individuelt berørt af forordning nr. 304/97. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om sagsøgeren er umiddelbart berørt af forordningen.

68 Det følger heraf, at sagen må afvises.

Sagens omkostninger

69 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Rådet har nedlagt påstand om, at ARM tilpligtes at betale sagens omkostninger, og selskabet har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagens omkostninger. I overensstemmelse med procesreglementets artikel 69, stk. 4, skal Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene og Kommissionen som intervenienter bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Sagen afvises.**

2) **Antillean Rice Mills NV betaler sagens omkostninger.**

3) **Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.**

Rodríguez Iglesias	Jann	Macken
Gulmann	Edward	La Pergola
Puissochet	Sevón	Wathelet
Schintgen		Skouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. november 2001.

R. Grass — G.C. Rodríguez Iglesias

Justitssekretær — Præsident